

— DE PENSIOENHERVORMING —

Onze sectoren met zware beroepen zijn in de vergeetput beland!

Wanneer we dit schrijven, hebben we nog niet de volledige tekst van het nachtelijk ondertekend akkoord kunnen doornemen.

De duivel schuilt in de details, dat weten we, en het is te vroeg om hier over te gaan tot een definitieve analyse van wat het kernkabinet voor ons heeft uitgedacht. Maar na de persconferentie van de volgende ochtend te hebben gevolgd, kunnen we onze teleurstelling moeilijk verbergen. En kunnen we onze ontevredenheid al helemaal niet in bedwang houden.

Een langgerekte koehandel, schandelijk wanneer je nagaat wat er op het spel staat

Gedurende vele maanden keken de werknemers en werknemers met ongeloof naar het door de pers nogal plat maar daarom niet minder correct omschreven schouwspel van toegevingen en ego's tussen de politieke partijen. Het debat aan de onderhandelingstafel verdiende zoveel meer dan een eenvoudig "geen sprake van dat de socialisten of de liberalen hier als winnaars uitkomen". Het gaat erom dat diegenen die hebben bijgedragen tot de productiviteitswinst met pensioen zouden kunnen gaan zonder financiële zorgen en gezondheidsproblemen omwille van uitputting!

Er wordt niet geluisterd naar wat voor ons essentieel is

Niets over het terugbrengen van de pensioenleeftijd op 65 jaar!

Niets over de loopbaan van 40 jaar!

Niets over de 75% van de 5 best betaalde jaren van de hele loopbaan!

Niets over de financiële situatie van onze gepensioneerden van vandaag!

Zwaar beroep: cruciaal element van wat voor ons essentieel is!

Dat was nu net de bedoeling van onze ontmoeting met Minister Karine Lalieux op 16 juni II. Haar duidelijk maken hoezeer de beroepen die van dichtbij of van ver te maken hebben met de metaalnijverheid, te beschouwen zijn als zware beroepen en dat met die

beroepen pistes van eindloopbaan moeten gepaard gaan die comfortabeler en leefbaarder zijn voor onze werknemers en werknemers, die versleten zijn na verscheidene decennia van labeur.

Ons plan was duidelijk en meer dan ooit gemakkelijk toe te passen:

65 jaar om toegang te hebben tot het pensioen! Want op je 65ste zijn ALLE beroepen zware beroepen!

Maximum 40 jaar loopbaan voor een volledige loopbaan!

38 jaar loopbaan na 20 jaar in een zwaar beroep (en voor diegenen die niet aan die 20 jaar komen, 1 maand in mindering per jaar dat ze belastend werk hebben verricht)!

Want in ONZE sectoren zijn ALLE beroepen zware beroepen!

Nu komt men met een hervormingsplan waarin geen piste te bespeuren valt, ja zelfs zonder dat er iets wordt gezegd over de zware beroepen. Dit is een stomp in de maag, een bittere pil die onmogelijk door te slikken valt!

“Verdienste”, “beloning”, “effectieve arbeid” ... dat staat allemaal zo ver van onze waarden van solidariteit

Sinds wanneer is het pensioen een beloning? En wie heeft het recht om te oordelen of deze of gene zijn of haar pensioen “verdient”?

20 jaar effectieve arbeid. Vandaag. En morgen 25 of 30? Die mogelijkheid is niet uitgesloten!

250 dagen werken per jaar voor de mensen die 4/5de werken ... wat een achteruitgang ten opzichte van de 208 van voorheen!

Het pensioen: “een sociaal contract gebaseerd op een verbintenis van beide kanten”

De Eerste Minister herinnert eraan dat het pensioen een sociaal contract is gebaseerd op een verbintenis van beide kanten. Dit sociaal en tevens moreel contract is in de eerste plaats gebaseerd op de sociale bijdragen. Wij herinneren de Eerste Minister eraan dat de financiering van onze sociale zekerheid moet gebeuren naargelang de behoeften... en niet slechts tot daar waar de aandeelhouders bereid zijn toe te geven.

Een pensioenbonus voor zij die ervoor “kiezen” om niet met vervroegd pensioen te gaan op 62 jaar

Het is niet altijd een kwestie van kiezen, maar wel om te kunnen doorwerken na de leeftijd van 62. Alleen mensen die nog nooit een voet hebben gezet in een productiehal (gemaakt van goliplaten bijvoorbeeld in deze warme dagen...) geloven dat men ervoor “kiest” om zich langer uit te putten voor een extraatje van 300 tot 500 ballen per jaar! Het taboe van de collectieve arbeidsduurvermindering? Dat beantwoord je toch gewoon met...bonus!

“Een verbetering voor de vrouwen”... Amper

Natuurlijk zijn we blij dat rekening wordt gehouden met de periodes waarin de vrouwen hun loopbaan op pauze hebben gezet om voor de kinderen te zorgen, bij gebrek aan alternatief (kinderdagverblijven!). Wij hadden graag gezien dat de kwestie van de arbeidstijd verstandig zou zijn aangepakt, want in een heleboel sectoren is het deeltijds (flexibel) werken of niets!

Het werk is nog niet af

Wat de maatregelen betreft blijft het hier niet bij en “We gaan verder blijven werken”, zo besloot de Minister van Pensioenen, Karine Lalieux. De Minister stuurt dus het pakje door naar de sociale partners, voorzien van een dubbel slot: het moet allemaal betaalbaar blijven en het moet binnen dit opgezette minimalistisch keurslijf passen.

We zijn in juni naar haar kabinet gegaan om uit te leggen wat voor ons essentieel is, en om te eisen dat hier dringend werk van wordt gemaakt. Kennelijk hebben we elkaar niet begrepen.

Het zal een hete herfst worden...

